

SKIP

Newsletter Českého svazu curlingu

Číslo 2

listopad – prosinec 2018

Kongres WCF

MS B vozíčkářů

Mistrovství Evropy

ME: rozhovory

Úvodník

Když jsem si v září prohlížela nový svazový newsletter, vybavila se mi stará vzpomínka. Už hodně zašla a zanesená letitými nánosy dalších událostí, které ji přebyly a úplně vytěsnilly z mojí mysli.

Ono je to totiž patnáct let!

Doba od narození dítěte do právní dospělosti...

A vlastně je to moc hezká paralela. Ta dospělost tak trochu to platí i pro český curling – za tu dobu totiž pořádně vyrostl a z víceméně podřadného člena se stal sebevědomým zástupcem v curlingové rodině – postavila se první hala, české týmy se poprvé kvalifikovaly na mistrovství světa, získaly první medaile na vrcholných akcích, loni se na našem území uskutečnila první vrcholná akce a letos se první zástupci přidali do aparátu Světové curlingové federace!

Jasně, zapomněla jsem na otevření druhé haly, stavbu třetí a slovy klasika - řadu dalších (nejen sociálních) pozitiv a jistot. A také zamluvila tu starou vzpomínku...

Určitě si na ni řada z vás také vzpomene! Na náš nesmělý pokus o curlingový občasník... Já ho šefredaktovala, ale hnacím motorem byl Jirka Snítíl, který popsal řadu stránek, vše graficky zpracoval a také v nestřežené chvíli vytiskl na tiskárně v práci. Prostě punk!

Náš výtvar měl úspěch, ale udělali jsme jednu chybu. Velkou! Nazvali jsme ho občasníkem a z toho občas hned po prvním pokusu vzniklo nikdy. Druhé vydání se už totiž na světlo boží nikdy nedostalo. A vlastně už ani dnes nevím proč...

Naštěstí svazový newsletter není občasníkem.

A také v současnosti ve svazu nejsou takové pašтики, jako jsme my s Jirkou, a dokáží ve své práci pokračovat. Druhé vydání! Tleskám! Tak daleko jsme se my nedostali...

A tak jsem se alespoň napsala k napsání úvodníku – abych předala pomyslný štafetový kolík dál. Někomu, kdo ho (na rozdíl od nás) donese do cíle. :)

Karolína Frederiksen

Odběr newsletteru

Zasílání mailem
nutno přihlásit na webu
curling.cz/newsletter

Stažení z webu ČSC
curling.cz/newsletter

Prohlížení online
issuu.com/CeskyCurling

CeskyCurling

Cesky.Curling

CeskyCurling

curling.cz/novinky/feed

Curling v listopadu a prosinci

Listopad je přímo nabitý velkými mezinárodními akcemi. Hned na začátku měsíce se mužské týmy sjely do Prahy na turnaj **WCT Prague Classic** (1. – 4. 11.). Následovat je budou junioři kvůli turnaji Evropské juniorské tour **EJCT** (16. – 18. 11.) a poté i vozíčkáři v rámci **Mezinárodního turnaje vozíčkářů** (23. – 25. 11.)

Nejvýznamnějšími zahraničními výjezdy je jednoznačně **mistrovství světa B vozíčkářů** (9. – 15. 11.) a **mistrovství Evropy** (17. – 24. 11.)

Dva ženské týmy odehrály turnaj Světové tour ve **Wetikonu**, další akcí v rámci WCT bude turnaj mixed doubles v **Bernu** (16. – 18. 11.), kam míří Neznalovi a pár Vinšová & Klíma. Zajímavý bude vyzvaný turnaj v Číně ve městě **Si-ning**, kam letí Sem Tam Brno. Tohoto turnaje se české týmy již dříve zúčastnily.

Během těchto měsíců si všechny úrovně **MČR mužů a žen** zahrají již druhé kolo. Začala i Juniorská a žákovská liga, která nově nese název **Star League**. Na přelomu listopadu a prosince se koná 2. kvalifikační turnaj **mixed doubles**, který již nejspíš rozhodne o šestici týmů, jež postoupí do finále MČR MD.

Změny schválené kongresem WCF

Karolína Frederiksen

V prvním zářijovém týdnu se v Budapešti uskutečnil sedmý kongres Světové curlingové federace (WCF), na kterém se mimo jiné tradičně schvalují nová pravidla či hrací systémy mezinárodních soutěží. Přestože to nejprve vypadalo, že se letos kongres v porovnání s minulými lety uskuteční v poklidnějším módu a bez schvalování velkých změn, opak byl pravdou.

Mixed doubles

Jako červená nit se celým kongresem táhla disciplína mixed doubles, která v minulé sezóně zažila velmi úspěšný debut pod olympijskými kruhy. I díky nově nabyté olympijské příslušnosti musely začít mixed doubles brát vážně i ty „curlingově vyspělejší“ země, které ji dlouhodobě víceméně ignorovaly nebo přehlížely. Potvrzením vzrůstající prestiže mixed doubles je i fakt, že nedlouho před kongresem rozhodl Mezinárodní olympijský výbor navýšení počtu týmů startujících v soutěži mixed doubles pro příští olympiádu (Peking 2022) z osmi na deset. Již delší dobu byl pro mnohé federace trnem v oku hrací systém mistrovství světa mixed doubles a hlavně fakt, že se MS účastnily všechny země dohromady. Často tak docházelo k jednoznačnému průběhu utkání, což brzdilo rozvoj této disciplíny a také komplikovalo výběr zápasů pro televizní vysílání (k „zajímavějším“ zápasům většinou docházelo až na konci MS v play off, což se – ruku na srdce – televizím jen špatně prodává). Proto silnější země a také WCF v čele se svou manažerkou televizního vysílání bojovali za rozdělení mistrovství světa, aby favorité nemuseli nejprve absolvovat řadu zápasů proti jasným outsiderům.

Ačkoliv se měl nový systém MS schvalovat až příští rok, nakonec vše v průběhu kongresu nabralo rychlých obrátok a došlo ke schválení nového systému už letos. Počínaje světovým šampionátem 2020 se tedy bude hrát A skupina (20 týmů) a B skupina (zbytek světa) a to odděleně, tedy podobně jako například juniorské mistrovství světa. Zda zůstane světový šampionát mixed doubles společně organizován s MS seniorů, bude převážně záležet na organizátorech daného mistrovství. Každopádně již nyní je jasné, že z mistrovství světa mixed doubles 2019 postoupí prvních 16 týmů (tedy všechny týmy, které postoupí do play off) do A skupiny MS 2020

a všichni ostatní budou muset do kvalifikace, kde se utkají o zbývající čtyři místa pro MS „A“ 2020.

Kvalifikace na mistrovství světa

Jasných rozměrů se na kongresu také dočkala nově zavedená soutěž – kvalifikace na MS mužů a žen, kterou v lednu uspořádá curlingový klub z Naseby na Novém Zélandu. Do kvalifikace na MS se z evropské zóny dostanou první dva týmy z A skupiny, které se nekvalifikují přímo, plus finalisté B skupiny, dále pak dva nejvýše postavené týmy z Pacificko-asijské zóny, které se rovnou nedostaly na MS, jeden nejvýše postavený – nekvalifikovaný – tým z Americké zóny a pořadatel. Tato osmička bude hrát o poslední dvě místa na MS 2019.

Bohužel se naplnily naše obavy, na které jsme na loňském kongresu upozorňovali – že nebude zájem o pořádání této akce. Curlingový klub z Naseby byl jediným, který o kvalifikaci na MS projevil zájem, a proto budou muset evropské týmy uprostřed zimy zamířit na vyletněný Nový Zéland. :(

Změny ve WCF

Nedílnou součástí každého kongresu jsou i volby do aparátu WCF. Každý rok se volí jeden board director a jeden další člen. Letos vyšla řada na volbu prezidenta, kterou bez protikandidáta jasně vyhrála dosavadní prezidentka WCF Kate Caithness, která tak nastoupila do svého třetího funkčního období. Naopak novým board directorem se stal Beau Welling z USA, který nahradil odcházejícího Andy Andersona, rovněž z USA.

Maďarský kongres se pak výrazně zapsal do historie přijetím prvního afrického člena (jako vždy první přijetí znamená za dočasného člena) – Nigérie. Ta se zařadila do Pacificko-asijské zóny, která tak bude muset v brzké budoucnosti změnit název. :)

Kongresu se zúčastnili čtyři zástupci českého curlingu – David Šik a Karolína Frederiksen (zástupci Českého svazu curlingu), Jiří Snítal (již kopající v dresu WCF) a Karel Kubeška (pozorovatel).

A příjemná tečka na závěr: z našeho pohledu se velmi příjemně poslouchala finanční analýza uplynulé sezóny WCF – mezi jediné tři akce světového curlingu, které v loňské sezóně skončily ve finančním zisku, se vedle mistrovství světa mužů a žen dostala také olympijská kvalifikace, kterou loni úspěšně hostila Plzeň! Vedle slov chvály, jež na plzeňskou kvalifikaci pěli zástupci WCF, tak v její prospěch promluvila i tvrdá data. A to velmi pozitivně!

Mistrovství světa B vozíčkářů

9. – 15. listopadu #WWhBCC2018

Po dvou letech se opět odehrálo mistrovství světa B vozíčkářů, na němž česká reprezentace bojovala o postup do skupiny "A". Postup se bohužel nezdařil a Češi budou mít příležitost zase za rok. Šampionát se konal ve finském městě Lohja a Českou republiku tam reprezentoval tým ve složení:

Radek Musílek (skip)
 Štěpán Beneš (viceskip)
 Martin Tluk
 Jana Břinčilová
 Dana Selnekovičová
 Helena Barkmanová (kouč)
 Kateřina Urbanová (team leader)
 Jana Chválová (fyzioterapie)

Mistrovství se zúčastnilo čtrnáct týmů, rozdělených do dvou skupin. Celky bojovaly o tři postupová místa. Vítězové skupin postoupili rovnou do semifinále, reprezentace na druhých a třetích příčkách ještě čekalo utkání o postup do semifinále.

Češi prošli skupinou s bilancí čtyř výher a dvou porážek a postoupili z druhého místa ve skupině do playoff, konkrétně do kvalifikačního souboje o postup do semifinále. V něm se Češi utkali s Finskem, kterému bohužel podlehli a tím se jim zatím zavřely dveře k postupu do březnového "áckového" mistrovství světa. Ze čtyř semifinalistů nakonec zůstal Černý Petr Finsku, které zůstalo na první nepostupové pozici. Vyhrálo Estonsko, které překonalo Slovensko. Postupuje i Lotyšsko.

Vše naleznete na webu curling.cz/wwhbcc2018

Curling vozíčkářů

Radek Musílek, skip vozíčkářské reprezentace

Curling vozíčkářů je vedle sledge hokeje jedním ze dvou zimních kolektivních paralympijských sportů. Věnují se mu hráči z nejméně třiceti států na třech kontinentech. Má za sebou teprve přibližně dvacet let existence, takže stále zažívá dynamický rozvoj a roste jeho popularita. V týmu jsou povinně zastoupeni muži i ženy, všichni musejí mít tělesné postižení vyžadující používání vozíku. V České republice se curling vozíčkářů provozuje od roku 2003, a to na klubové i reprezentační úrovni.

Curling vozíčkářů má sice určitá specifika, která ho odlišují od běžného curlingu, princip hry je však prakticky identický. Díky tomu mohou hráči s postižením plnohodnotně soutěžit i s chodícími soupeři, aniž by muselo docházet k nějakým úlevám či úpravám pravidel v jejich prospěch. V tomto je tato disciplína v rámci sportu handicapovaných vcelku unikátní a prointegrační.

Největší odlišností oproti běžnému curlingu je u vozíčkářů absence metení košťaty. Hráči, na rozdíl od chodících, už nemají po odhodu kamene šanci ovlivnit jeho rychlost a směr. To pochopitelně poněkud ubírá na přesnosti. Stejně jako skutečnost, že se s kamenem nerozjíždějí, ale házejí ho z místa. Aby měli vozíčkáři možnost alespoň o něco déle kontrolovat nasměrování hodu, používají teleskopické tyče, tzv. extendery, jimiž uvedou kámen do pohybu. Aby na kluzkém ledě nedošlo v důsledku zpětného působení sil k posunutí kol a následně

nepřesnosti, odhazujícího obvykle zezadu přidržuje jeho spoluhráč.

Jelikož není členská základna vozíčkářského curlingu tak široká, bylo při tvorbě světových pravidel rozhodnuto, že oficiálních utkání se musí v jednom týmu účastnit zástupci obou pohlaví. Není přitom určeno, v jakém počtu. Nejčastěji tak v jednom družstvu hrají tři muži a jedna žena, přičemž náhradníkem bývá také žena, protože může zastoupit nejen svoji kolegyni, ale i kteréhokoliv ze tří mužů. Teoreticky to však může být i zcela opačně.

Vybavení a předpoklady

Kromě teleskopického extenderu k odhazování kamene nevyžaduje curling vozíčkářů žádné speciální vybavení. Zavedení extenderů u nás zpočátku trvalo několik let. Až návštěva několika českých hráčů v roli diváků na turínském paralympiádě všechny přesvědčila, že dosud používané odhazování kamene přímo z ruky je nutné opustit, protože světová špička dosahuje s „tyčemi“ mnohem lepších výkonů. Zakoupení extenderu vyjde na cca 70 euro. Speciální koncovka usnadňující regulaci rotace kamene pak na cca 200 euro. Vše se musí objednat v zahraničí, protože neexistuje tuzemský specializovaný obchod.

Hráči používají svoje standardní vozíky. Jediné úskalí představují nízké teploty panující na ledové ploše, které se pohybují okolo 5 °C, takže je nutné se dobře oblékat. Někteří hráči používají zateplený fusak na nohy. Při nabitém turnaji v těchto podmínkách stráví curleři 4-6 hodin za den, což je samo o sobě vyčerpávající.

Chce-li se někdo curlingu na vozíku věnovat, musí splnit kromě odpovídající diagnózy jediný předpoklad – zvládnout přehodit kamenem celou dráhu. Nejedná se o přehnaně fyzicky namáhavý úkol, ale pro člověka s vážnějším postižením horních končetin představuje problém. Přesto se mezi hráči občas objevují i kvadruplegici, u kterých byla zachována dostatečná síla v pažích. Většina curlerů na vozíku jsou paraplegici a lidé po amputacích.

Specializovaná curlingová hala na pražských Roztylech je zcela bezbariérová a o její kvalitě se velmi pochvalně vyjadřují i hráči ze zahraničí. Jedi-

ným dalším místem u nás, kde se pravidelně hraje vozíčkářský curling, je zimní stadion v Trutnově. Tam trénují hráči Nového Města a jednou ročně pořádají i dvoudenní turnaj. Stadion však slouží primárně lednímu hokeji, takže podmínky pro vozíčkářský curling jsou dosti spartánské.

Aktuální situace v ČR

Vozíčkářskému curlingu se v ČR momentálně aktivně věnují čtyři týmy, což představuje přibližně 25 hráčů. Jedno družstvo hraje pod HSC Velké Meziříčí, dvě pod SC Jedličkova ústavu Praha a jedno pod SK Nové Město nad Metují. V minulosti existovaly i týmy z Brna a Liberce, ty ovšem bohužel zanikly. Všechny jmenované kluby jsou určeny sportovcům s postižením, zatím žádná vozíčkářská odnož běžného curlingového oddílu neexistuje. Úzce se ale spolupracuje s Českým svazem curlingu, který vozíčkářský curling podporuje.

Sezóna trvá od září do května. V jejím rámci čeští curleři s postižením pravidelně nastupují k zápasům mezinárodní klubové Eurovia ligy curlingu vozíčkářů, která vrcholí Mistrovstvím ČR. Reprezentaci sestavuje a vede trenérka Helena Barkmanová s týmovou manažerkou a bývalou hlavní trenérkou Kateřinou Urbanovou – obě jsou aktivními chodícími curlerkami. Nově se do trenérské činnosti zapojil také Jiří Snítíl – dlouholetý skip české reprezentace a historicky nejúspěšnější curler v ČR. Základ národního týmu tvoří 5 hráčů (včetně náhradníka). Společné tréninky probíhají jedenkrát týdně, což je bohužel oproti některým poloprofesionálním týmům ze zahraničí málo.

Zhruba čtyřikrát za sezónu má reprezentační tým možnost účasti na některém mezinárodním turnaji. Přestože mu stále těsně uniká postup do absolutní světové špičky na MS či paralympijských hrách (ZPH), má za sebou řadu dílčích úspěchů právě na zahraničních turnajích nebo v rámci MS skupiny B. Národnímu týmu aktuálně patří třináctá příčka světových tabulek, přičemž na ZPH startuje 12 nejlepších týmů podle dosažených bodů na MS. V době dopingové aféry Ruska byla dlouho ve hře možnost české účasti v Pchjongčchangu coby náhradníka, na což ovšem nakonec nedošlo, jelikož ruští curleři mohli nastoupit pod neutrální vlajkou.

Reprezentační tým začal od roku 2012 v rámci přípravy nastupovat i k zápasům divize mužského curlingu chodících. Dochází tak k jedinečnému propojení sportu zdravých a handicapovaných, což curling díky své podstatě umožňuje, na rozdíl od některých jiných sportů, kde jsou výkony těchto dvou skupin sportovců nepoměřitelné.

O počátků po současnost

Rozvoj curlingu vozíčkářů začal v druhé polovině 90. let 20. století, a to především ve Velké Británii, Kanadě, USA, Skandinávii, Itálii a Švýcarsku, které také v roce 2002 hostilo a vyhrálo první mistrovství světa před druhou Kanadou a třetím Skotskem. Mezi účastníky překvapivě patřilo také Bulharsko, které však záhy světové akce opustilo. Naopak začalo rychle přibývat dalších zemí, včetně těch z Asie – Japonsko, Jižní Korea, o něco později také Čína, Turecko a Izrael. V roce 2006 si curling vozíčkářů odbyl svoji paralympijskou premiéru na ZPH v Turíně. V současnosti se turnajů pořádaných Světovou curlingovou federací pravidelně účastní reprezentace z přibližně 30 států.

V České republice se s curlingem vozíčkářů začalo před 15 lety. Šlo o první nesmělé krůčky pod vedením nadšenců z řad chodících curlerů v Praze a Trutnově, kteří se ujali trénování několika vozíčkářů. Významným mezníkem tuzemského curlingu bylo zprovoznění specializované curlingové haly na pražských Roztylech o čtyřech drahách, ke kterému došlo v roce 2003 i za přispění domácího paralympijského hnutí. Bezbariérové řešení stavby si roku 2005 vysloužilo ocenění od Mezinárodního paralympijského výboru (IPC). Hala poskytuje vyhovující zázemí pro tréninky i turnaje a představuje centrum českého curlingu. V roce 2011 dokonce hostila Mistrovství světa curlingu vozíčkářů.

Z počátku čeští curlerši na vozíku nehráli v týmech, ale šlo pouze o individuální dovednostní soutěže. V roce 2004 došlo ke zformování prvních družstev pod hlavičkou Sportovního Clubu Jedličkova ústavu Praha, SK Nové Město nad Metují a HSC Velké Meziříčí. O rok později byl určen reprezentační trenér (Vít Nekovařík) z řad zdravých curlerů, který ze zástupců těchto družstev sestavil první národní tým. Jednalo se o řešení, které není v curlingu obvyklé. Většinou se reprezentace rekrutuje z nejlepšího domácího klubového týmu. Vzhledem k úzké členské základně se však systém

sestavování z nejlepších hráčů jednotlivých klubů natrvalo uchytil a trvá dodnes.

Zlomovým byl rok 2006, kdy český curling vozíčkářů vstoupil na mezinárodní scénu, a to hned vcelku výrazně. Nejprve v rámci 1. ročníku pražského mezinárodního turnaje Czech Prague Open obsadil 2. místo, když se mu podařilo senzačně porazit paralympijské vítěze a mistry světa z Kanady. Především se ale v listopadu česká reprezentace poprvé zúčastnila kvalifikačního turnaje o dvě postupová místa na mistrovství světa. Šokující úspěch v podobě postupu zhatila až prohra v závěrečném zápase s Anglií a vedla ke konečnému 4. místu. Stejnou pozici obsadil náš výběr i o dva roky později, kdy kvalifikaci hostila Praha. Postup bohužel Čechům unikl i v následujících letech, přičemž zahraniční konkurence rostla co do kvality i počtu týmů. Nejblíže jim bylo zase až v roce 2015, kdy už kvalifikace získala status Mistrovství světa „B“, do něhož již bylo zapojeno 16 týmů (skupinu A přitom tvoří týmů 10). Porážka v semifinále a v následném boji o bronz však vedla opět pouze ke 4. místu.

Jedinou účast na Mistrovství světa „A“ si tak ČR připsala v roce 2011, díky pořadatelskému tohoto šampionátu. Bohužel domácí výběr obsadil poslední 10. místo, takže se ve světové elitě neudržel a dodnes stále marně bojuje o postup na MS, z něhož vede díky získaným bodům cesta k potenciální účasti na zimních paralympijských hrách.

Ve snaze o zkvalitnění domácí klubové soutěže byla v roce 2010 zavedena liga s mezinárodní účastí. Od té doby se do ní zapojily vedle českých klubů týmy z Itálie, Německa, Polska, Slovenska a jednu sezónu i Slovinska. Zápas se odehrávají v Praze a celý projekt představuje unikátní počín coby dlouhodobá mezinárodní soutěž. Od roku 2014 nese jméno Eurovia liga curlingu vozíčkářů podle generálního sponzora Eurovia Vinci, který se stal klíčovým podporovatelem českého curlingu vozíčkářů. Pomohla tak překlenout těžké období, které nastalo ve financování nejen curlingu, ale celého sportu lidí s postižením. V současnosti nově zaváděná dotační pravidla se zdají být blýskáním na lepší časy. Věřme, že se i díky tomu konečně podaří českému curlingu vozíčkářů proniknout mezi nejlepší světové týmy. Od příští sezóny bude rozšířena skupina MS „A“ na 12 týmů a ze skupiny „B“ bude postupovat trojice družstev. Šance se tak opět o něco zvyšují!

Mistrovství Evropy 2018

17. – 24. listopadu #ECC2018

Ženská a mužská reprezentace budou v estonském Tallinnu bojovat o možnost dostat se na mistrovství světa. Muži budou zároveň usilovat o návrat do divize A.

Šampionát se koná v estonském Tallinnu a ČR tam budou reprezentovat tyto týmy:

Anna Kubešková (skip)	David Šik (skip)
Alžběta Baudyšová (viceskip)	Radek Boháč
Tereza Plíšková	Tomáš Paul
Ežen Kolčevská	Milan Polívka (viceskip)
Eliška Soukupová	Lukáš Klípa

Karel Kubeška (kouč) Shannon Kleibrink (kouč)

Brad Askew (národní kouč)

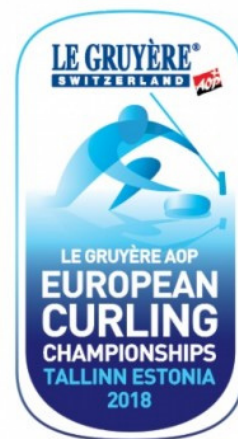
Ženy se utkají v desetičlenné skupině divize A. Po jednom kole vzájemných utkání postoupí nejlepší čtyři týmy do playoff, které se skládá ze semifinále, finále a zápasu o bronz.

Prvních šest zemí získá přímý postup na mistrovství světa. K nim se přidá Dánsko, které má místo jisté díky tomu, že je pořadatelem MS 2019. Týmy na sedmém a osmém místě záměří v lednu na Nový Zéland do Kvalifikace o mistrovství světa (WQE). Celky na deváté a desáté příčce spadnou pro příští rok do "béčka".

Muži nyní hrají divizi B, takže jejich cílem je dostat se na dvě postupová místa. Divize B se hraje ve dvou skupinách po osmi. Po jednom kole vzájemných utkání ve skupině postoupí týmy z prvních míst přímo do semifinále. Celky na druhých a třetích místech si vzájemně zahrají kvalifikační utkání o postup do semifinále. Vítězové semifinále postoupí do finále, pro příští rok postoupí do "áčka" a získají možnost bojovat o účast na mistrovství světa přes Kvalifikaci na Novém Zélandu.

V Tallinnu je o hodinu víc než v ČR.

Zajímavostí je angažování Shannon Kleibrink jako koučky mužské reprezentace. Kleibrink získala bronzovou medaili jako skipka kanadské reprezentace na Olympijských hrách 2006 v Turíně. Více si přečtete na následujících stranách.

Rozpis utkání

	středoevropský čas	ženy	muži
sobota 17. 11.	8.00		ČR Lotyšsko
	14.00	ČR Švédsko	
neděle 18. 11.	8.00	Švýcarsko ČR	
	11.00		ČR Slovensko
	18.00	Skotsko ČR	
pondělí 19. 11.	11.00	Rusko ČR	Estonsko ČR
	19.00	ČR Německo	
úterý 20. 11.	8.00		ČR Francie
	13.00	ČR Itálie	
středa 21. 11.	8.00	Dánsko ČR	
	11.00		Španělsko ČR
	18.00	ČR Lotyšsko	
	19.00		Turecko ČR
čtvrtek 22. 11.	13.00	ČR Finsko	Maďarsko ČR
pátek 23. 11.	7.30		kvalifikace (2v3)
	13.00	semifinále	semifinále B
	18.00	o bronz	
	19.00		finále & o bronz
sobota 24. 11.	9.00	finále	

Rozhovor se Shannon Kleibrink, koučkou mužské reprezentace

Máte za sebou zajímavou sportovní kariéru. Co považujete za svůj největší úspěch?

Asi vítězství v kanadské olympijské kvalifikaci (Canadian Olympic Trials), protože je tak obtížné dostat se ven z Kanady. Samozřejmě je mi ctí reprezentovat mou zemi na Olympijských hrách, ale už jen dostat se na Olympiádu z Kanady je velký úspěch.

V loňské sezóně jste ukončila kariéru. Čemu se nyní věnujete?

Cestování, koučování týmů. Jsem moc ráda, že mohu koučovat i tento tým.

Slyšel jsem, že pracujete i jako manažer nějakého sportovního centra.

Ano, je to volnočasové centrum. Není tam žádná curlingová dráha. Jsou tam tři vnitřní fotbalová hřiště a velká tělocvična pro volejbal a basketbal. Je to opravdu velký komplex.

Jak jste se dostala k týmu Davida Šika?

Darrel Ell, který pracuje pro Světovou curlingovou federaci [byl mj. delegátem WCF pro OQE 2017 v Plzni] zmínil, že někoho hledají a dal nás dohromady.

Slyšela jste někdy předtím o České republice?

To ano. Je vtipné, že jsem tady jen pár dnů a už jsem se tady potkala s Češkou, proti které jsem hrála v Bernu asi před deseti lety.

Víme, že jste země na vzestupu. Je to poznat i z toho, že tady jsem. Máte zde spoustu talentů.

Byla jste někdy dříve v Česku?

Nikdy, ale je tu krásně. Chtěla bych tu zůstat :)

Jak funguje spolupráce s týmem Davida Šika? Kolik času spolu strávíte?

Před ME jsem tady jenom osm dnů a to je všechno. Pokud se dostanou na mistrovství světa do Lethbridge, tak budu tam. Dokonce z Lethbridge přímo pocházím.

Technicky jsou velmi schopní, takže takto těsně před Evropou samozřejmě nebudeme dělat žádné změny. Budeme pracovat s tím co umí. Hodně drillů, trocha práce s taktikou.

V čem si myslíte, že bude váš přínos pro tým?

Hlavně je držet na správné cestě v rámci strategie, aby se drželi „game planu“. Myslím, že všechny týmy potřebují vedení, aby neztratily cíl.

Rozhovor s Davidem Šikem, skipem mužské reprezentace

Míříte na ME v dlouhodobé sestavě a jako pátého hráče jste si nově vybrali Lukáše Klípu. Proč zrovna jeho?

Hledali jsme někoho mladého, kdo se nám snadno přizpůsobí. Je to člověk, kterého jsem si z těch mladých vyhlídnul, protože by si z toho mohl i něco odnést pro svůj tým, který bude v budoucnu jedním z těch nejlepších. Trošku na něj ukazoval i národní trenér s tím, že z těch mladých je to ten, co to má v hlavě srovnané. Mezi, řekněme, současnými hráči bychom mohli samozřejmě sáhnout po Kryštofovi [Taberym], s kterým jsme to už jednou absolvovali, ale nakonec jsme se rozhodli takto. Možná kromě Kryštofa by se tam těžko hledal člověk, s kterým bychom si rozuměli lidsky, s kým bychom byli na stejné vlně.

Lukáš s vámi byl na WCT v Champéry, kde se dostal i na led. Jak to šlo?

Myslím, že to fungovalo. Samozřejmě se tam ukázalo, v čem si na sebe musíme zvykat z hlediska odlišné techniky. Ale potřebovali jsme to zkusit. Kdyby k té situaci došlo, tak abychom věděli, kam ho v týmu zařadit.

Vaší trenérkou bude olympijská medailistka Shannon Kleibrink. Jak jste se dali dohromady?

Když jsme začali řešit jakého vzít trenéra, říkal jsem, že potřebujeme na benchi někoho kdo bude i pro ostatní „jméno“, že je to třeba trochu znejistí. Myslím, že v řadě případů trenéři takto fungují. Stačí, že tam jsou. Takto jsme to měli dlouho třeba s Rogerem Schmidtem, který, když se objevil vedle týmu, ať už to byli Italové nebo Rusové, tak to vždycky byl pátý hráč. Takže jsme vybrali Shannon kromě zkušeností i kvůli psychologii. Potřebujeme někoho, kdo naší hře zkusí dát navíc něco takticky, možná i mentálně. Ona ví, jak se dostat k medaili. My tady víme jak trénovat. Možná i máme trenéry, kteří vědí co nám mají vysvětlit, ale i sám Brad říká, že potřebujeme někoho jako je třeba Rhona Martin. O ní jsme mluvili, ale ona se spíš věnuje televizi. Nakonec jsme se rozhodli, že chceme nějaké jméno a z Brada vypadlo, že už s ní komunikuje, s tím, že je to někdo, kdo zrovna skončil svou hráčskou kariéru, věnuje se koučování a i pro ni by to mohl být zajímavý start další kariéry.

Jak konkrétně máte domluvenou formu spolupráce? Říkal jsi, že poprvé byla na tréninku ve čtvrtek 8. listopadu.

Máme týden, máme domluveno několik tréninků. Tam nám už samozřejmě nebude zasahovat do technických věcí, protože je pozdě. A myslím, že na to Brad bohatě stačí. S Bradem jsme to dělali do nějaké doby, teď už to také moc neřešíme. Je to pro nás seznamovací začátek. I mistrovství Evropy je určitý test spolupráce. Je to dobrá příležitost s ní začít v důležitých zápasech. Chtěli jsme, aby už přijela na Prague Classic, ale to nevyšlo pracovní, protože se stará o velké sportovní centrum v Calgary a nešlo to zařídit. Byla připravená přiletět už v úterý, ale říkal jsem, že je to už moc kostrbaté. Takže je to spíš začátek a cesta. Kdyby to vycházelo, tak máme před sebou kvalifikaci na mistrovství světa, Nový Zéland, případně mistrovství světa.

Jaké to je, když jsi poprvé hrál Evropu před dvaceti lety, pak v roce 2005, 2015 a teď znovu? Jak vnímáš, když to máš takto široce rozložené?

Teď je to v pohodě. Poslední Evropa 2015 není tak daleko. Víme, že už tam jsme věděli, jak na to. Vlastně to bylo poprvé, kdy jsem minimálně já začal chápat, jak se to vlastně hraje. Protože ty roky předtím tam člověk přijel a měl přehnané představy, jak to má dopadnout. To je špatný přístup.

Myslím, že je dobře, že tam jedeme znovu a řekl bych, že máme na to postoupit. Ale třeba to bude o jednom zápase.

Pro mě je to dobré. Vím do čeho jdu a snad vím, jak k tomu přistoupit, aby to dopadlo dobře. O technice je to samozřejmě taky, ale jde i o nějaký přístup, který hráči zvolí. Třeba když se začneme trápit tím, že musíme něco uhrát. To jsme dělávali dřív. Řešili jsme, jak to dopadne za tři zápasy a to utkání pomalu ani nezačalo. To jsou věci, které do toho prostě nepatří.

Jaké čekáš, že to bude? Proletíte skupinou a pak vyhrajete finále? Nebo to bude těžší?

Přál bych si, aby to bylo jednoduché. Ale myslím, že to bude vypadat jako Prague Classic – všechny zápasy budou hodně vyrovnané. Protože i ty země, které se zdají, že snad ani nemají halu, jsou schopny zahrát kámen, a to docela v pohodě. Třeba na Slovincích to bylo vidět. Jsou toho schopni Poláci, kteří už halu mají a o to jsou silnější. Jsou sice v áčku, ale to je level týmů, se kterými se tam budeme potkávat. Španělé přijedou po WCT v Basileji, kde nás ve třech smetli. Přijedou po mistrovství světa mixů, kde byli ve finále, takže budou našlápnutí. Nebude to jednoduché. Asi tam přijdou i nějaké prohry, není možné čekat, že ne. Budou tam Slováci, kteří se umí kousnout. Jsou schopni udělat takovou atmosféru, že tě na ledě naštvou.

Opravdu?

Nechtěně samozřejmě. Několikrát jsem na ně během hry vystartoval, že hrajeme my a ať si to jdou vyřídit někam stranou. Nevnímají, že se dohadují ještě dvě minuty po tom, co odhodili kámen a už by měli být v klidu za drahou.

Neříjemné je, že když na ně zařveš, tak oni se zklidní a začnou hrát.

Rozhovor s ženskou reprezentací skipky Anny Kubeškové

Od této sezóny nehraje Klára Svatoňová. Nově s vámi v týmu působí Eliška Soukupová. Proč jste si ji vybrali? Kdo ji objevil?

Ežen: Byl to můj nápad. Eliška je můj projekt, který jsem vymyslela a prosadila. Hlavně z toho důvodu, že je sportovkyně. Sportuje hodně a sportuje ráda. Myslím, že má správné sportovní srdce, které do týmu dá. A také dodá našemu týmu nový impuls a novou šťávu.

Hrajete spolu dva měsíce, máte za sebou tři turnaje WCT. Jak to klapě v nové sestavě?

Alžběta: Zatím myslím, že jsme si moc dobře sedly. Eliška je hrozně pracovitá. Jde do toho na 100 %. Není pro ni určitě jednoduché přejít z rekreačního curlingu do plně vrcholového, ale zapojila se úžasně a myslím, že nemůžeme ničeho litovat.

Podruhé za sebou jste vyhrály turnaj WCT ve Wetzikonu. Je v něčem jiný? Vyhovuje vám víc?

Anna: Řekla bych, že se nám povedlo rozehrát se po rozpačitém úvodu. Měly jsme i trochu štěstí, to se popřít nedá. Rusky vyhrály většinu zápasů s velkou převahou, takže byly ve finále favoritkami a na Evropě proti nám budou asi stejně favoritkami, ale rozehrály jsme finálové utkání líp a dokázaly jsme ten náskok, sice až v extraendu, potvrdit.

Alžběta: Myslím, že důležitou věcí bylo, když jsme se po Stockholmu, kde nás DSC poslalo opět do zápasu proti Hasselborg, rozhodli, že budeme hodně hodně trénovat LSD. A nakonec jsme měly ve Wetzikonu nejlepší LSD ze všech týmů, což nám pak dalo výhodu do semifinále i finále a vedlo ke zdárnému konci.

Máte za sebou zajímavou sezónu. Začaly jste v Kanadě, následovalo mistrovství Evropy, Olympijská kvalifikace a skvělý výsledek na mistrovství světa. Máte pocit nějaké změny? Zlomu, že už jste něčeho dosáhly? Máte z té sezóny nějaké ponaučení? Třeba vzhledem k tomu, jak úspěšně jste začaly aktuální sezónu, v níž jste na třech turnajích WCT postoupily do playoff (2× čtvrtfinále, 1× výhra)

Anna: Nemám vůbec pocit ničeho z toho. Každá akce je separátní projekt, separátní turnaj a šampionát a to, že se nám teď povedly turnaje na začátku

sezóny neříká nic moc vůči mistrovství Evropy. I vzhledem k tomu, jak probíhalo mistrovství vloni a jak to pro nás bylo náročné. Stejně tak v Tallinnu půjde o to, abychom se chytly co se týče přečtení ledu a dostání se do komfortní zóny našeho hraní. Když se nám to povede, tak to může být moc pěkný turnaj a můžeme dosáhnout dobrého výsledku. Pokud ne, můžeme mít problémy jako vloni.

Alžběta: „A“ skupina je tak strašně vyrovnaná, že se nedá nic říct. Třeba Italky ve Wetzikonu nic moc nepředvedly, ale vloni byly třetí.

To ano, ale došlo u nich k drobné změně. Není tam skipka Gaspari, dnes skipuje Zappone.

Alžběta: Zaponne umí zahrát skvěle.

Karel: My zase nemáme Kláru Svatoňovou, nejlepší hráčku na Evropě 2017. To je rozhodně výrazná změna. Nemůžeme usuzovat z toho, že některé týmy mají nějaké změny. Jsou tam čtyři plně profesionální týmy, které jezdí po celém světě. Hrají všechno možné, jsou v rankingu nad námi. Tentokrát má pravděpodobně smysl být na Evropě do pátého místa kvůli postupu na mistrovství světa. To jsou plány, které pro české týmy budou těmi nejvyššími. Jestli má někdo pocit, že jedeme na mistrovství Evropy pro medaili, tak je blázen. My tam samozřejmě jedeme s tím, že chceme dosáhnout co nejlepšího výsledku. Budeme se snažit hrát tak, abychom dosáhli na playoff, ale není to o tom, že jedeme pro medaili.

S tím souvisí další otázka. Co budete považovat za úspěch?

Anna: Úspěchem je bezpochyby dostat se na mistrovství světa přímo. Kvalifikace je něco, co je pro nás zatěžující po všech stránkách. Když pomínu pracovní, tak samozřejmě cesta a náročnost takového turnaje je vždycky nevyzpytatelná a výsledek tím pádem taky.

Takže připouštíte, že když jsou tam profesionální týmy tak je s nimi srovnávání obtížné.

Karel: Není to tak, že bychom do nějakého zápasu vstupovali jako předem poražení. To v žádném případě. Ověřili jsme si, že jsme schopni hrát proti komukoliv a jsme schopni kohokoliv porazit. Jsou týmy, které nebudeme pravidelně porážet. Takové

týmy na světě jsou. Je jich čím dál tím méně, ale jsou. Pak jsou týmy, u kterých záleží na momentální formě, jestli jsou lepší ony nebo my. Tím pádem můžeme na Evropě prohrát osm zápasů a vyhrát jenom jeden. Stejně tak jich můžeme sedm vyhrát a prohrát jenom dva. Obojí se prostě může stát. *Alžběta:* Přičemž můžeme zahrát procentuálně podobně a bude jenom záležet, kdo nahází víc klíčových kamenů.

Pouze čtyři z devíti soupeřů nastoupí ve stejné sestavě jako vloni. Vy se pořád se zlepšujete. Myslíte, že je stále hranice mezi vámi a profesionálními týmy? Myslíte, že za rok dva tři už ty týmy nebudou obtížně porazitelné?

Karel: Řekněme, že tím, jak pracujeme, je pořád o něco pravděpodobnější, že ty týmy, o kterých mluvíme jako o profesionálních, porazíme. Je to pravděpodobnější a pravděpodobnější. Nicméně týmy jako je Švédsko, Skotsko, Švýcarsko, v zásadě Německo a Rusko jsou profesionální. S Němkami někdy vyhraje, někdy prohraje. Ale tyto čtyři ostatní jsou týmy, které jedou v úplně jiném režimu, s úplně jiným rozpočtem a s úplně jiným životním stylem. To se vůbec nedá porovnat. Jsme schopni ty týmy porazit, opakují „*jsme schopni*“ každý z těch týmů porazit. Ale je tam jiná pravděpodobnost. Pokud odhlédnu od těch faktorů jako je štěstí nebo nějaká kondice na ledě, tak my je porazíme jednou z pěti případů.

Ežen: Také je důležité, že i když u těch profesionálních týmů dochází ke změnám, tak nově nastupující nejsou úplně nové hráčky. Většina z nich jsou medailistky z mistrovství světa juniorů. Mají naházeno a nahráno mnohem víc, protože mají přípravu delší a dlouhodobější a mají otevřeny dveře na Grand Slamy. Což my zatím nemáme.

Alžběta: K tomu jak ses ptal, jestli je za dva tři roky budeme porážet, pokud nebudeme mít stejné možnosti a životní a tréninkový styl jako ony, tak budou pořád o krok dál. Protože i ony se připravují.

Karel: V řadě zemí, o kterých jsem mluvil, top týmy nehrají místní ligové soutěže. Nemají čtyři víkendy zaflákané tím, že by hrály domácí soutěž. Mají soutěž jednorázovou nebo některé týmy dokonce ani to ne. Národní kouč nebo nějaký board je pověřil reprezentací. Vědí to rok, rok a půl dopředu. Mohou

hrát turnaje, které jim přináší body, zkušenosti, které se jinde nabrat nedají. Opravdu je třeba hrát na různých ledech, v různých halách. Hráť s top týmy, které jsou před námi nebo na naší úrovni. A pak se dá přejít na Evropu a nic nás nepřekvapí. Ani pak to není jisté, ale pravděpodobnost se zvyšuje.

Už jste někdy hrály v Estonsku nebo přímo v talinnském hale Tondiraba?

Alžběta: Já jsem jediná, kdo hrál v Estonsku. Byla jsem tam na mistrovství světa juniorů. Ale to se hrálo v hale, kde bude béčko Evropy. My teď budeme hrát ve větší hale, kde, když jsem já byla na MS juniorů, bylo mistrovství světa juniorů v krasobruslení. Takže vím, jak to tam vypadá, ale přímo na ledě jsem tam nebyla.

Vloni na Evropě jsi, Anno, řekla, že vám tehdejší rozpis nevyhovoval, protože jste měli slabší soupeře na začátku a silnější později. Letos je to naopak. Jak to tedy nyní vnímáš?

Anna: Pokud to tak je, tak je to určitě příjemnější. Já se zásadně nedívám na to proti komu hrajeme, protože si myslím, že to není směrodatné a že by mi to zaplevelilo mozek přemýšlením o tom, jestli jsme ten tým už porazili a jak na něj. Protože na všechny hrajeme stejně, snažíme se hrát co nejlepší curling. Ale je to o tom, že všechny týmy si na ledové podmínky zvykají a tudíž bych obecně řekla, že platí, že setkat se na začátku se silnějším týmem znamená mít o kapičku větší šanci to utkání vyhrát. Jako to v podstatě bylo i proti Hasselborg ve Stockholmu, kde jsme první utkání měly na vítězství a bylo to i díky tomu, že ty věci nečetly tak dobře jako my nebo jak je v podstatě četly potom ve čtvrtfinále, kde už jsme na ně neměli díky tomuto. V tom jsou samozřejmě lepší, protože hrají častěji, na různých ledech což my zase tak moc neděláme.

Úspěšné turnaje Světové tour

V turnaji mixed doubles v **Oberstdorfu** se českým týmům podařilo získat stříbro (Paulová / Paul), bronz (Načeradská / Boháč) a postup do čtvrtfinále (Nezvalová / Nezval).

Na turnaji MD v **Tallinnu** se Paulová / Paul dostali do čtvrtfinále, kde podlehl stříbrným olympionikům Perret / Rios.

Daří se i týmu Liboc 3 (Kubešková), který je aktuální ženskou reprezentací. Ten ze tří turnajů dvakrát postoupil do čtvrtfinále (**Stockholm, Baskilej**) a jednou vyhrál (**Wetzikon**). Ve Wetzikonu byla také Savona M (Miklíková), která se dostala až do čtvrtfinále.

Mužská reprezentace Kolibris 1 (Šik) vybojovala v **Champéry** postup do čtvrtfinále, v němž nestačila na mistra světa Niklase Edina.

Bareš / Klímová vyhráli 1. KT MD

Po 1. kvalifikačním turnaji mixed doubles známe první finalisty: pár Bareš / Klímová. Po 2. turnaji se podle získaných bodů určí pořadí a vybere se šest nejlepších týmů. Do finále se může dostat i nejlepší tým dle rankingu WCT. Aktuálně je v rankingu nejvyšší pár Paulová / Paul.

Trutnov 1 vyhrál Pohár ČSC

Letošního Poháru ČSC se zúčastnilo devatenáct týmů různých úrovní. Nakonec zvítězil extraligový Trutnov 1, jež ve finále překonal Sem Tam Brno. Třetí příčku získal Tabery – Zbraslav, který porazil Liboc.

Jedličkův ústav B je zatím první

První místo v úvodní části Eurovia ligy vozíčkářů vybojoval tým SC JÚ B. Po druhém turnaji se určí pořadí a nejlepších šest týmů postoupí do MČR vozíčkářů.

Petr Horák je novým šéfem SCM

Ve výběrovém řízení na vedoucího trénera Sportovního centra mládeže zvítězil Petr Horák. Do výběrového řízení se přihlásil ještě Jaroslav Vedral a Vlastimil Vojtuš.

Prague Classic 2018

V roztylské hale se konal aktuálně jediný český turnaj Světové curlingové tour. Turnaj se podařilo úspěšně zorganizovat k spokojenosti hráčů. Zároveň osm zápasů vysílala Česká televize se sledovaností 30 – 45 tisíc diváků za utkání. Vítězem se stal švédský tým skipa Camerona Bryce. Druhý byl Polák Jasiecki a třetí Rus Vaskov, který porazil tým Liboc (Kubeška). Týmy Sem Tam Brno (Klíma) a Kolibris 1 (Šik) se probojovaly do čtvrtfinále. Celkem se účastnilo dvacet týmů z dvanácti zemí, včetně šesti českých celků.

Deváté místo z MS mixů

Český tým získal na mistrovství světa mixů deváté místo. Češi postoupili ze skupiny z druhého místa s bilancí 6:2. Klíčová však byla jen prohra se Španělskem, které tým získalo první místo ve skupině. V následném kvalifikačním utkání o čtvrtfinále však Češi podlehl Švýcarům 4:7 a tým skončili na děleném 9. – 12. místě. Vítězem se stala Kanada, která porazila Španělsko. Třetí příčku získalo Rusko před Norskem. Šampionát se konal v kanadském městě Kelowna.

SKIP | číslo 2, listopad – prosinec 2018 | dvouměsíční newsletter Českého svazu curlingu
newsletter@curling.cz

Šéfredaktor: Martin Bukovský | Fotografie: Lenka Hronová
web: curling.cz, email: media@curling.cz, facebook, instagram, twitter: @ČeskýCurling

Český svaz curlingu z.s., Zátokova 100/2, 16900 Praha – Břevnov, IČ 48548227 | secretary@curling.cz